

چه بسا که پشیمان شوند... | روروش

خداوند در آیه ۵۲ سوره ی مائده می فرماید: «کسانی که دل های بیمار دارند را می بینی که با این استدلال که می ترسیم از ناحیه ی مخالفت با یهودیان و مسیحیان، مشکلی برای ما ایجاد شود، در دراز کردن دست دوستی به سمت آنان، بریک دیگر پیشی می گیرند. چه بسا که خداوند فتحی را نصیب مؤمنان سازد تا آنان از آن چه در دل داشتند، پشیمان شوند».

آری؛ در جامعه ی اسلامی، بیماردلانی وجود دارند که از یک طرف ترس از دشمن و نگرانی از عداوت هایش، و از طرف دیگر امید به دستاوردهای دنیایی سازش با دشمن، در جهت برقراری سازش بین جامعه ی اسلامی و دشمنانش تلاش می کنند. تداوم چنین خطی در طول تاریخ اکنون در جامعه ی برآمده از انقلاب اسلامی مشاهده می شود. گروه هایی در دوره های مختلف جمهوری اسلامی وجود داشته اند که همواره به دنبال پیدا کردن «نقاط و اهداف مشترک جمهوری اسلامی

با آمریکا» و تغییر وضعیت کشور از «دشمنی سرسختانه با آمریکا» به «رقابت در عین دارا بودن منافع مشترک با آمریکا» بوده اند. اظهارات اخیر مقام معظم رهبری، نشان دهنده ی زنده و فعال بودن این خط است. ایشان فرمودند: «آمریکایی ها به وسیله ی سفیرشان از سفیر ما در عراق درخواست کردند که بیایید بنشینیم درباره ی داعش با هم هماهنگی کنیم. سفیر ما این را منعکس کرد؛ بعضی از مسئولین ما هم حرفی نداشتند. من مخالفت کردم». اگر چه در هفته های اخیر، صدای رسانه هایی که از همکاری با آمریکا برای سرکوب جریان مشکوک داعش در عراق دم می زدند، به گوش مردم می رسید، اما بیانات رهبری نشان دهنده ی امتداد این جریان به سطوح بالاتر بود.

وقوع حادثه ی رسوای مک فارلین در سال ۶۵، همکاری های پنهان امنیتی و اطلاعاتی در مسائل منطقه ای در برهه های مختلف و ایجاد فشار برای همکاری با آمریکا در جریان اشغال افغانستان، نمونه هایی دیگر از چنین همکاری هایی با غرب بود که تنها ثمره آن را مقام معظم رهبری این گونه جمع بندی می کنند: «متهم شدن جمهوری اسلامی به تذبذب در افکار عمومی ملت ها و دولت ها».